

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΘΕΜΑ ΔΙΔΑΓΜΕΝΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ Γ' ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, Επιστολή στον Μενοικέα, 122 - ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, Παναθηναϊκός, 26

-28

A1.α.

- 1.Οι νέοι δεν αρμόζει να κωλυσιεργούν σχετικά με την ενασχόλησή τους με τη φιλοσοφία. Σ
- 2.Δεν είναι όλοι ώριμοι για τη φιλοσοφία. Λ
- 3.Πάντα είναι κατάλληλος ο χρόνος για ευτυχία. Λ
- 4.Ο γέρος, καθώς φιλοσοφεί, μένει νέος, αν και γερνά. Σ
- 5.Αν η ευτυχία απουσιάζει, οι άνθρωποι πραγματοποιούν κάθε ενέργεια, για να την αποκτήσουν. Σ

A1.β. Πραγματοποιείται χρήση της Προτρεπτικής Προστακτικής. Με αυτόν τον τρόπο, προσδίδεται στο κείμενο το προτρεπτικό-διδακτικό ύφος, με σκοπό όλοι οι άνθρωποι να ασχοληθούν με τη φιλοσοφία.

B1. Ο Επίκουρος υποστηρίζει ότι πάντοτε παρουσιάζεται η κατάλληλη περίσταση για ενασχόληση του ανθρώπου με τη φιλοσοφία. Για να αναιρέσει πιθανές αντιρρήσεις σχετικά με το ότι η φιλοσοφία είναι κατάλληλη για κάθε ώρα και κάθε άνθρωπο, χρησιμοποιεί μία αναλογία. Ειδικότερα, παραλληλίζει τον άνθρωπο που ισχυρίζεται ότι η φιλοσοφία δεν προσφέρεται για τον καθένα, είτε επειδή είναι πολύ νωρίς είτε επειδή είναι πολύ αργά, με τον άνθρωπο που πιστεύει ότι η ευδαιμονία δεν είναι δυνατή κάθε χρονική περίοδο της ζωής του και που περιμένει την κατάλληλη στιγμή, για να επιδιώξει την ευτυχία. Θεωρώντας ότι η φιλοσοφική στάση αφορά όλους τους ανθρώπους, υποστηρίζει ότι όλοι μπορούν να την ασκήσουν, για να κατακτήσουν την ευδαιμονία.

B2. ευδαιμονία: ευτυχία. Για τους περισσότερους φιλοσόφους της αρχαιότητας η ευδαιμονία είναι ο τελικός σκοπός της ανθρώπινης ζωής, η επιδίωξη όλων των ανθρώπων, το απώτατο αγαθό –αλλά δίνουν διαφορετικό περιεχόμενο στην έννοια. Στην επικούρεια φιλοσοφία η ευδαιμονία έχει κεντρική θέση, αποτελώντας ένα ιδανικό εφικτό σε όλους τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως φυλετικής καταγωγής, φύλου, ηλικίας, κοινωνικής θέσης και οικονομικής κατάστασης. Η ήδονη είναι το κεντρικό περιεχόμενο της ανθρώπινης ευδαιμονίας: τὴν ἡδονὴν ἀρχὴν καὶ τέλος λέγομεν εἶναι τοῦ μακαρίως ζῆν (Επιστολή στον Μενοικέα, 129). Συνίσταται στη, μέσα από νηφάλιο στοχασμό, μετρημένη απόλαυση φυσικών και πνευματικών αγαθών, που οδηγεί στην άπνοια και στην άταραξία, την ψυχική γαλήνη. Ο ευδαίμων άνθρωπος, έχοντας απαλλαγεί από τον πόνο της ζωής αλλά και τον φόβο του θανάτου, παρομοιάζεται με τον θεό.

B3.

1. Δίκη με κατηγορία τη θρησκευτική ασέβεια έχει υποστεί:

- α. ο Αριστοφάνης.
- β. ο Αισχύλος. Σ
- γ. ο Σοφοκλής.
- δ. ο Ευριπίδης.

2. Ο Πλάτωνας πραγματοποίησε το δεύτερο ταξίδι του στις Συρακούσες ύστερα από πίεση του:

- α. Αρχύτα.
- β. Διονυσίου του Ι.
- γ. Διονυσίου του ΙΙ.
- δ. Δίωνα. Σ

3. Στον ομώνυμο διάλογο, ο Πρωταγόρας χρησιμοποιεί τους εξής τρόπους, για να εκθέσει τις απόψεις του:

- α. τον μύθο, τη διάλεξη και τον σχολιασμό των ποιητικών κειμένων. Σ
- β. τον μύθο, την ειρωνεία και τον σχολιασμό των ποιητικών κειμένων.
- γ. την ειρωνεία, τον διάλογο και τον σχολιασμό των ποιητικών κειμένων.
- δ. τις ρητορικές ερωτήσεις, τη διάλεξη και τον μύθο.

4. Στην «Πολιτεία» ο Κέφαλος υποστηρίζει ότι δικαιοσύνη είναι:

- α. να αποδίδονται τα ίσα.
- β. η εντιμότητα στις συναλλαγές. Σ
- γ. ο νόμος του ισχυρότερου.
- δ. μια υποκριτική κοινωνική σύμβαση.

5. Όταν ο Αριστοτέλης επέστρεψε στην Αθήνα, η διεύθυνση της Ακαδημίας είχε αναληφθεί από τον:

- α. Θεόφραστο.
- β. Πλάτωνα.
- γ. Ηρακλείδη.
- δ. Ξενοκράτη. Σ

B4.

- 1. ψυχήν: ευψυχία, εμψυχώνω
- 2. ὅμοιος: παρομοίωση, αφομοιώνω
- 3. ποιούντα: ηθοποιός, μεταποιώ
- 4. πράττομεν: σύμπραξη, πραγματοποιώ
- 5. ἔχειν: παροχή, αντέχω

B5. Ο Επίκουρος υποστηρίζει με θέρμη ότι κάθε περίπτωση είναι κατάλληλη για την ενασχόληση του ανθρώπου με τη φιλοσοφία, ανεξάρτητα από την ηλικία στην οποία βρίσκεται. Για αυτόν, λοιπόν, τον λόγο τους προτρέπει να ασχοληθούν με τη

φιλοσοφία, αφού μέσω αυτής οι γηραιοί παραμένουν νέοι, ακόμα και αν γερνούν, λόγω των όμορφων πραγμάτων, καθώς με χαρά θα αναπολούν το παρελθόν. Παράλληλα, οι νέοι καθίστανται ώριμοι, διότι δεν θα αισθάνονται φόβο για όσα πρόκειται να συμβούν.

Ο Ισοκράτης ,εκτιμά την παιδεία που κληρονόμησε η σύγχρονή του γενιά από τους προγόνους της, όπως και τη σύγχρονή του παιδεία. Εντός αυτού του πλαισίου, υποστηρίζει ότι η σύγχρονη παιδεία, δηλαδή η γεωμετρία, η αστρονομία και οι εριστικοί διάλογοι, αρμόζει στους νεότερους, επειδή τους απομακρύνει από διάφορες παρεκκλίσεις. Εντούτοις, θεωρεί ότι η συγκεκριμένη παιδεία δεν είναι κατάλληλη για τους γηραιότερους. Αυτό το αιτιολογεί, αναφέροντας ότι ,αν και πολλοί από αυτούς έχουν εξειδικευτεί σε αυτή, με αποτέλεσμα να έχουν γίνει δάσκαλοι, δεν την έχουν αξιοποιήσει , όταν οι περιστάσεις το απαιτούν. Επιπλέον, και στα προσωπικά τους ζητήματα έχει αποδειχτεί ότι είναι περισσότερο άφρονες όχι μόνο από τους μαθητές τους αλλά και από τους δούλους τους.

ΟΡΟΣΗΜΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΓΑΒΡΙΛΗΣ